

การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) สำหรับนักศึกษา
โปรแกรมภาษาอังกฤษ

Developing English Oral Communication Skills by Employing the Deming's
Cycle (PDCA) for English Program Students

ธีรวิทย์ ไพรมทานิยม*

Thirawit Praimahaniyom

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาขั้นตอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดของวงจรเดมมิ่ง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาโปรแกรมภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1/2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง รวบรวมข้อมูลโดยการสังเคราะห์เนื้อหาตามขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบประเมินความเหมาะสมของขั้นตอน แบบประเมินตนเองด้านทักษะตามขั้นตอนและกิจกรรม การเรียนการสอน แบบประเมินกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมคู่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมรายบุคคลและ กิจกรรมคู่ แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและค่า t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนวงจร PDCA ได้แก่ 1) การวางแผนการพูดสื่อสาร 2) การปฏิบัติการพูดสื่อสาร 3) การตรวจสอบการปฏิบัติการพูดสื่อสาร และ 4) การปรับปรุงแก้ไขการพูดสื่อสาร 2. ผลประเมินความเหมาะสมของขั้นตอนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) 3. ผลประเมินตนเองพบว่าภาพรวมก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย (2.46/0.18) หลังเรียนอยู่ในระดับ มาก (4.05/0.18) 4. ผลการประเมินกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมคู่ พบว่า ก่อนเรียนอยู่ในระดับอ่อน หลัง เรียนอยู่ในระดับดีมาก 5. ผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมรายบุคคลก่อนเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง หลังเรียนอยู่ในระดับ ดี ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 10.22 /18.50 ส่วนผลสัมฤทธิ์กิจกรรมคู่ก่อนเรียนอยู่ในระดับ ปรับปรุง หลังเรียนอยู่ในระดับดี ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 9.94 /19.13 และ 6. ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : วงจรเดมมิ่ง PDCA / การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This study aimed; to develop the steps of English oral communication skill by employing the Deming's Cycle, to investigate the achievement of English oral communication skill, and to explore learners' satisfaction. The sample group consisted of 32, first-year English program students, academic year 1/2015, Kamphaeng Phet Rajabhat University Maesot by using purposive sampling. The research instruments were contents analyzes and synthesis of the steps of English oral communication skill, the suitability of the steps assessment form, self-assessment on the steps and learning activities form, the individual and pair activities assessment form, the achievement test form of individual and pair activity, and learners' satisfaction form. The statistic for data analysis were; percentage, Frequency (f), Mean (\bar{X}), Standard Deviation (S.D.), and t-test (Dependent Samples) The research findings showed that 1. synthesise of PDCA steps are consisted of 1) communication planning, 2) communication doing, 3) communication checking, and 4) communication acting 2. the suitability of the steps assessment was at good level (\bar{X} =4.09), 3. self-assessment on the steps and learning activities explored that pre-test was at poor level (2.46/0.18) and post-test was at high level (4.05/0.18), 4. the individual and pair activities assessment showed that pre-test was at weak level and post-test was at the excellence level, 5. the achievement test of individual activity showed that pre-test was at improve level, post-test was at good level and pre/post achievement test scores: 10.22/18.50, and also pair activity showed that pre-test was at improve level, post-test was at good level and pre/post achievement test scores: 9.94/19.13, and 6. overall of learners' satisfaction was at highest level.

Keywords : The Deming's Cycle (PDCA) / English oral communication

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานและขาดไม่ได้ในการดำรงชีพของมนุษย์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกัน ภาษาที่นิยมใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสารกันทั่วโลกได้แก่ภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ทักษะทางภาษาในการสื่อสารได้ (เจนจิรา ชัยปาน และคนอื่นๆ, 2556) ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ได้ประกาศให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองให้เพิ่มมากขึ้นให้สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ แต่ผู้ศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากขาดโอกาสในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ จึงไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้น ชูติมา กองถัน และจตุพร จันทรางศุ (2556) กล่าวว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอด้วยความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองเพื่อสร้างความมั่นใจ และผู้วิจัยศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และขาดกลวิธีเทคนิคที่เหมาะสมกับตนเองในการฝึกสื่อสารภาษาอังกฤษ และยังพบว่านักการศึกษาได้พยายามนำเสนอวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาหลักการดำเนินงานแบบ PDCA มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะองค์ความรู้

ต่างๆ ในชั้นเรียน ดังที่ อรุมา กาญจนี (2549) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง PDCA เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะด้านความรู้ รู้จักใช้ความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการคิดควบคู่ไปกับการเรียนเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายแทนการเรียนแบบเน้นความจำ สำหรับ กันตวิชัย มะโนคำ (2552) ได้ศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยการเรียนรู้แบบ PDCA พบว่า ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีคะแนนทดสอบสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ สุรศักดิ์ แซ่เตียว (2549) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์และความสามารถด้านการคิดวิจารณ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฟิสิกส์แบบ PDCA พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณ์หลังเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำหลักการบริหารงานแบบวงจรเดมिंग มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา

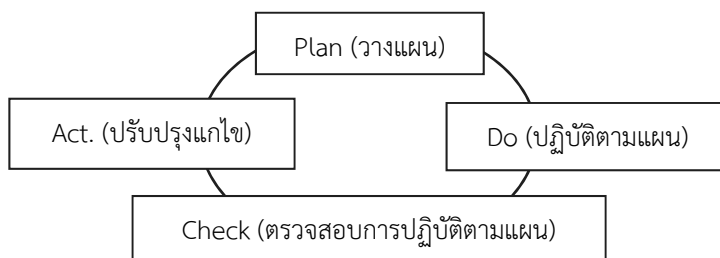
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาขั้นตอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดของวงจรเดมिंग
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วงจรเดมिंग
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมिंग

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมिंग ซึ่งได้วิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิดทฤษฎีในการบริหารงานแบบ PDCA ตามแนวคิดของ E.W. Deming (1986) รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แผนภาพแสดงวงจรเดมिंग (The Deming's Cycle) (ที่มา : จำรัส นองมาก, 2546)

และได้ทำการสังเคราะห์เนื้อหาการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษลงในวงจรเดมिंग เพื่อพัฒนาเป็นขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมिंग โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน 1. ขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมिंग (PDCA) 2. กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมिंग (PDCA) รายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การพัฒนาขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่ง

ขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่ง	กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่ง
การวางแผนการพูดสื่อสาร (P) ได้แก่ การทบทวนแนวคิดทฤษฎีของการพูดสื่อสาร กำหนดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ แบ่งหน้าที่ การศึกษาหาข้อมูล การตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและการดำเนินการฝึกปฏิบัติซ้ำซ้อนตามเนื้อหา	การวางแผนการพูดสื่อสาร (P) ได้แก่ นักศึกษาร่วมกันทบทวนความรู้ขั้นตอนการพูดสื่อสารแล้ว กำหนดหัวข้อเนื้อหา หน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบ ศึกษาข้อมูล ระดมสมองตรวจทานเนื้อหาและฝึกซ้อมตามเนื้อหาให้มีความคล่องแคล่ว
การปฏิบัติการพูดสื่อสาร (D) ได้แก่ การปฏิบัติการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม	การปฏิบัติการพูดสื่อสาร (D) ได้แก่ นักศึกษานำเสนอเนื้อหาสาระหน้าชั้นเรียน เช่น การจำลอง, การสาธิต การแสดงละคร, แผนผังความคิด เป็นต้น
การตรวจสอบการปฏิบัติการพูดสื่อสาร (C) ได้แก่ การร่วมกันแสดงความเห็น การวัดผลประเมินผลโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้น สรุปประเด็นที่ต้องปรับปรุง	การตรวจสอบการปฏิบัติการพูดสื่อสาร (C) ได้แก่ นักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเห็นของเพื่อน ผู้สอนเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปและแจ้งผลการประเมินให้นักศึกษาทราบ
การปรับปรุงแก้ไขการพูดสื่อสาร (A) ได้แก่ สรุปผลการฝึกปฏิบัติ และตรวจสอบเพิ่มเติม การฝึกปฏิบัติเพิ่มนอกเวลาเรียน โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองและนำเสนอหน้าชั้นเรียนซ้ำในกรณีที่มีผลประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง	การปรับปรุงแก้ไขการพูดสื่อสาร (A) ได้แก่ นักศึกษาระดมความคิดเห็น นำข้อเสนอแนะจากเพื่อน และผู้สอนไปปรับปรุง ฝึกเพิ่มเติมเป็นการบ้านหรือนำเสนอซ้ำหากผลการประเมินในระดับปรับปรุง

และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่ง เป็นแบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้นำขั้นตอนที่ได้พัฒนาขึ้นและแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 7 คน เป็นผู้ทำการประเมินขั้นตอนฯ

ขั้นตอนที่ 2 การนำขั้นตอนไปทดลองใช้ ได้นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แบบประเมินตนเองด้านทักษะตามขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยจำนวน 14 ข้อ ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน และนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65

2. แบบประเมินการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสาร ประกอบด้วย 2.1 แบบประเมินกิจกรรมรายบุคคล เป็นการถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ก่อนเรียน 10 ข้อและหลังเรียน 10 ข้อ 2.2 แบบประเมินกิจกรรมคู่ เป็นการบรรยายประกอบรูปภาพ โดยให้สุ่มเลือก 1 ในจำนวน 4 ภาพ (ก่อนเรียน 4 ภาพ และหลังเรียน 4 ภาพ) ให้เวลาศึกษารูปภาพ 1 นาที แล้วเริ่มพูดบรรยายเกี่ยวกับภาพนั้นให้มากที่สุด 2 นาที แบบประเมินทั้ง 2 ชุด ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละ ได้ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน และนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน โดยการสุ่มเลือก 1 ใน 3 สถานการณ์ เป็นการอธิบายขั้นตอนกระบวนการและวิธีปฏิบัติตามหัวข้อที่เลือกได้เกี่ยวกับกระบวนการในการประกอบอาหารและเครื่องดื่ม โดยเตรียมตัว 30 วินาที จึงเริ่มพูดโดยให้เวลาในการพูด 2 นาที ต้องพูดอย่างน้อย 10 ประโยคขึ้นไป 3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมคู่ ก่อนและหลังเรียน โดยการสุ่มเลือกเลือก 1 ใน 3 สถานการณ์ เป็นการพูดบรรยายตามหัวข้อที่เลือกได้เกี่ยวกับครอบครัว เพื่อน เมือง สถานที่ท่องเที่ยว หรืออาชีพที่น่าสนใจในอาเซียน โดยให้เตรียมตัว 30 วินาที ทั้งคู่จึงเริ่มพูดโดยใช้เวลาในการพูด 2 นาที และต้องพูดอย่างน้อย 15 ประโยคขึ้นไป แบบทดสอบทั้ง 2 ชุด ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบมาตราวัดประมาณค่า 4 ระดับ คุณภาพ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน และวิเคราะห์หาความเที่ยงได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

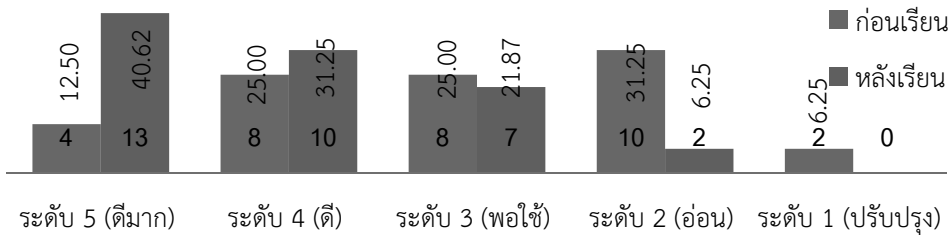
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิง (PDCA) โดยครอบคลุมนิยามความพึงพอใจ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ปรับปรุงแก้ไขทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้แนวคิดของวงจรเดมมิง ประกอบด้วย
 - 1.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาโดยการประยุกต์ใช้วงจรเดมมิง ประกอบด้วย ขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การวางแผนการพูดสื่อสาร (Plan) 2. การปฏิบัติการพูดสื่อสาร (Do) 3. การตรวจสอบการปฏิบัติการพูดสื่อสาร (Check) และ 4. การปรับปรุงแก้ไขการพูดสื่อสาร (Act)
 - 1.2 ผลการประเมินความถูกต้องเหมาะสมของขั้นตอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิง โดยภาพรวมความถูกต้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.33)
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วงจรเดมมิง ประกอบด้วย
 - 2.1 ผลการประเมินการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย
 - 1) ผลประเมินตนเองด้านทักษะตามขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการประยุกต์ใช้วงจรเดมมิง พบว่า ก่อนเรียนภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (2.46/0.18) และหลังเรียนภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.05/0.18)

2) ผลการประเมินกิจกรรมรายบุคคล ความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 1 ต่อไปนี้

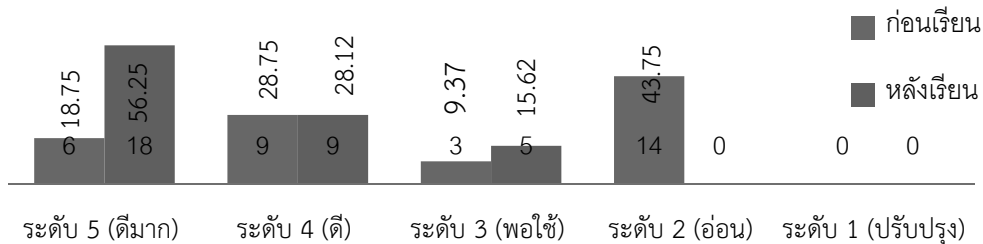
แผนภูมิที่ 1 แสดงความถี่ และร้อยละ ของผลการประเมินกิจกรรมรายบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลการประเมินกิจกรรมรายบุคคลก่อนเรียน ระดับการให้คะแนนสูงสุดคือ ระดับ 2 (อ่อน) ความถี่อยู่ที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 31.25 สำหรับหลังเรียน ระดับการให้คะแนนสูงสุดคือระดับ 5 (ดีมาก) ความถี่อยู่ที่ 13 คิดเป็นร้อยละ 40.62

3) ผลการประเมินกิจกรรมคู่ ความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน (อธิบายกระบวนการและขั้นตอนปฏิบัติ) แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 2 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงความถี่ และร้อยละ ของผลการประเมินกิจกรรมคู่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลการประเมินกิจกรรมคู่ก่อนเรียน การให้คะแนนอยู่ในระดับ 2 (อ่อน) ความถี่อยู่ที่ 14 คิดเป็นร้อยละ 43.75 สำหรับหลังเรียน การให้คะแนนอยู่ในระดับ 5 (ดีมาก) ความถี่อยู่ที่ 18 คิดเป็นร้อยละ 56.25

2.2 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบด้วย

1) ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมรายบุคคลด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนแสดงได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมรายบุคคล

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	d	S.D. _d	t	P-Value
ก่อนเรียน	32	10.22	1.84	8.28	3.01	15.57*	0.00
หลังเรียน	32	18.50	2.26				

*P< .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.22 คะแนน และ 18.50 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมคู่ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน (บรรยายสถานการณ์ประกอบภาพตามที่กำหนด) แสดงได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทาง สถิติ ของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กิจกรรมคู่ (บรรยาย)

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	d	S.D. _d	t	P-Value
ก่อนเรียน	32	9.94	1.29	9.19	1.52	24.25*	0.00
หลังเรียน	32	19.13	1.31				

*P < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กิจกรรมคู่ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.94 คะแนน และ 19.13 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่ง ประกอบด้วย

3.1 ผลการศึกษาความรู้สึก ความพอใจ ความประทับใจ หรือทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมิ่งแสดงได้ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าแสดงค่า Mean (\bar{X}) และ S.D. ผลของความรู้สึกความพึงพอใจ

รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. การปฏิบัติตามขั้นการวางแผนการพูดสื่อสาร (Plan)	4.31	0.74	มากที่สุด
2. การปฏิบัติตามขั้นการปฏิบัติการพูดสื่อสาร (Do)	4.22	0.75	มากที่สุด
3. การปฏิบัติตามขั้นการตรวจสอบการปฏิบัติการพูดสื่อสาร (Check)	4.19	0.54	มาก
4. การปฏิบัติตามขั้นการปรับปรุงแก้ไขการพูดสื่อสาร (Act)	4.31	0.54	มากที่สุด
5. เกิดความมั่นใจมากขึ้นเมื่อฝึกการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามขั้นตอน PCDA ทั้ง 4 ขั้นตอน	4.19	0.74	มาก
6. ช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีมากขึ้นเมื่อฝึกปฏิบัติตามกระบวนการ PDCA ทั้ง 4 ขั้นตอน	4.22	0.75	มากที่สุด
7. กระบวนการ PDCAสามารถส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้	4.16	0.77	มาก
8. การประยุกต์ใช้กระบวนการ PDCA กับการพูดสื่อสาร มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นระบบ และเหมาะสม	4.25	0.80	มากที่สุด
ภาพรวม (N=32)	4.23	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.21

3.2 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นอื่นๆ นักศึกษาได้ให้ ข้อคิดเห็นว่าการเพิ่มเวลาให้กับนักศึกษาในคันคว่าข้อมูลและฝึกซ้อม มีความถี่อยู่ที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 31.57 รองลงมาได้แก่ การพูดอธิบายหรือบรรยายสถานการณ์ตามรูปภาพที่เป็นกิจกรรมก่อให้เกิดความสับสนและลืมนเนื้อหา มีความถี่อยู่ที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 26.31 และเนื้อหาในบางเรื่องยากเกินไปควรเน้นจากเรื่องใกล้ตัว มีความถี่อยู่ที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 21.05 ส่วน ควรอธิบายหลักการและขั้นตอนให้ละเอียดกว่านี้ มีความถี่อยู่ที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 15.78 และ ควรมีกิจกรรมที่ผ่อนคลายความตึงเครียดก่อนและหลังเรียน มีความถี่อยู่ที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 5.26

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดของวงจรเดมมิ่ง มีเนื้อหาแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิ่งและกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิ่ง ซึ่งผลการประเมินโดยภาพรวมถูกต้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวงจร PDCA เป็นแนวคิดในการแก้ปัญหาและเป็นการพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การปฏิบัติการให้สำเร็จอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2545) ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานของวิธีการต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อรอุมา กาญจนี (2549) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ PDCA เป็นการเสนอเนื้อหาจากง่ายไปหายากให้แก่ผู้เรียน การนำวงจรเดมมิ่งประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้นสามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนมีระบบและขั้นตอนที่ชัดเจนเหมาะสมมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะต่างๆ ได้ดีส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนดีขึ้นด้วย

2. ผลประเมินตนเองของนักศึกษาหลังเรียนอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำวงจรเดมมิ่ง PDCA ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้นสามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นระบบและขั้นตอนที่ชัดเจนเหมาะสมมากขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning และสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนดีขึ้นด้วย (อรอุมา กาญจนี, 2549) ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการเรียน ได้ฝึกใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์และเลือกสรรข้อมูลพร้อมทั้งนำเสนอ ผู้สอนทำหน้าที่เพียงอำนวยความสะดวกให้เท่านั้น อย่างไรก็ตามผลการประเมินตนเองยังพบว่า ผู้เรียนส่วนหนึ่งยังไม่สามารถบังคับตนเองในการฝึกฝนด้วยตนเองได้

3. ผลการประเมินกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมคู่ ทั้งสองกิจกรรมหลังเรียนผลการให้คะแนนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนที่ได้ผ่านการฝึกปฏิบัติตามขั้นการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารที่ประยุกต์มาจากวงจรคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ เกิดความคงทนในการจดจำเนื้อหาและเรียนรู้ด้วยความหมาย แต่ยังมีผู้เรียนอีกจำนวนหนึ่งที่ขาดประสบการณ์เดิมทางภาษาจึงจำเป็นต้องใช้เวลาในจดจำหลักการทางภาษาเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม กิจกรรมรายบุคคลที่ใช้วงจรเดมมิ่งมีความเหมาะสม ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้าน จึงถือว่าอยู่ในระดับที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้

4. ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมรายบุคคล (อธิบายกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติ) และกิจกรรมคู่ (บรรยายสถานการณ์ประกอบภาพ) ผลการทดสอบหลังเรียนทั้ง 2 กิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนตามแบบวงจร PDCA มีความครอบคลุมกระบวนการและวิธีการ ผู้เรียนมีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสำคัญ นอกจากนี้เนื้อหาที่นำเสนอมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เรียงลำดับเนื้อหาจากใกล้ตัวไปสู่ไกลตัว จากง่ายไปหายาก ทำให้จดจำได้ง่าย ดังนั้นการพัฒนา

ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในลักษณะเน้นการอธิบายกระบวนการ ขั้นตอน หรือบรรยายสถานการณ์นั้น สามารถนำวงจร PDCA ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้

5. ผลการศึกษาความรู้สึกรู้สึก ความพอใจ ความประทับใจ หรือทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับข้อคิดเห็นอื่นๆ โดยภาพรวมนักศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาให้กับนักศึกษาในค้นคว้าข้อมูลและฝึกซ้อม เนื้อหาในบางเรื่องยากเกินไป ควรเน้นจากเรื่องใกล้ตัว และควรมีกิจกรรมที่ผ่อนคลายความตึงเครียดขณะทดสอบก่อนและหลังเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการเรียนการสอน : ควรจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนที่เพียงพอ การวางแผนฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ปรับพื้นฐานผู้เรียนให้เท่ากัน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในสถานการณ์จริง
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป : ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาที่เรียนโดยใช้วงจรเดมมิงกับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

เอกสารอ้างอิง

- กันตวิชญ์ มะโนคำ. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้น ป.6 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ pdac เรื่องสารในชีวิตประจำวัน. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- จิราพรรณ สุขเกษม. (2552). รายงานการพัฒนาแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชา อ 41101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. อ่างทอง : โรงเรียนสตรีอ่างทอง.
- เจนจิรา ชัยปาน และคนอื่นๆ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- จำรัส นองมาก. (2546). ปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ชุติมา กองอิน และ จตุพร จันทร์รางศู (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้ภาพชุดประกอบการบรรยายแนะนำแหล่งเที่ยวและสถานการณ์จำลองในจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ดวงกมล ฐิตเวส. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธวัชพร ต้นตระกูล. (2557). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นวลปราง เขจรสิทธิ์. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2554). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน สำหรับ“พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English-Speaking Year 2012. [Online]. Available : <http://www.kroobannok.com/47555> [2558, พฤษภาคม 20].
- สุรศักดิ์ แซ่เตียว. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์และความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฟิสิกส์ PDCA. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุตรทิน อีทร์ซ่า. (2555). เอกสารประกอบการสอน คอมพิวเตอร์ในการสอนระดับประถมศึกษา. [Online]. Available : <http://www.satit.su.ac.th/sootthin/471301/07.pdf> [2559, มกราคม 18].
- อรอุมา กาญจน์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตวิทยาาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางPDCA และแบบสืบเสาะหา ความรู้. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2545). การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Deming, W. Edwards. (1986). *Out of the Crisis*. Cambridge, Mass : MIT Center for Advanced Engineering Study.